

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2018/1845**ze dne 21. listopadu 2018****o uplatnění případu vlastního uvážení podle čl. 178 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 v souvislosti s limitem pro posouzení podstatnosti úvěrových závazků po splatnosti (ECB/2018/26)**

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi ⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 3, článek 6 a čl. 9 odst. 1 a 2 uvedeného nařízení,s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 ⁽²⁾, a zejména na čl. 178 odst. 2 uvedeného nařízení,s ohledem na nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/171 ze dne 19. října 2017, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro limit podstatnosti úvěrového závazku po splatnosti ⁽³⁾, a zejména na články 1 až 3 a článek 6 uvedeného nařízení,

s ohledem na veřejnou konzultaci a analýzu provedenou v souladu s čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) č. 1024/2013,

s ohledem na návrh Rady dohledu schválený v souladu s čl. 26 odst. 7 nařízení (EU) č. 1024/2013,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s článkem 132 Smlouvy o fungování Evropské unie je Evropská centrální banka (ECB) zmocněna přijímat nařízení. Článek 132 Smlouvy a článek 34 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut ESCB“) odkazem na článek 25.2 statutu ESCB dále ECB svěřují normotvornou pravomoc v rozsahu nezbytném k plnění zvláštních úkolů týkajících se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi.
- (2) Právo Evropské unie týkající se obezřetnostních požadavků na úvěrové instituce obsahuje možnosti a případy vlastního uvážení, jež příslušné orgány mohou uplatnit.
- (3) ECB je v zúčastněných členských státech ve smyslu příslušných unijních právních předpisů příslušným orgánem pro účely provádění mikrobezpečnostních úkolů v rámci jednotného mechanismu dohledu podle nařízení (EU) č. 1024/2013 ve vztahu k úvěrovým institucím, které jsou klasifikovány jako významné v souladu s čl. 6 odst. 4 uvedeného nařízení a částí IV a čl. 147 odst. 1 nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17) ⁽⁴⁾. Má tedy veškerá práva a povinnosti, jež mají příslušné orgány podle příslušných unijních právních předpisů. ECB má zejména pravomoc uplatňovat možnosti a případy vlastního uvážení, které jsou k dispozici v právu Unie.
- (4) ECB vykonává své úkoly v oblasti dohledu v rámci jednotného mechanismu dohledu, což by mělo zajistit, aby unijní politika týkající se obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi byla prováděna konzistentně a účinně, aby jednotná pravidla pro finanční služby byla na úvěrové instituce ve všech dotčených členských státech uplatňována stejně a aby nad těmito úvěrovými institucemi byl vykonáván dohled nejvyšší kvality. Při plnění svých úkolů v oblasti dohledu by ECB měla v plné míře zohledňovat různorodost úvěrových institucí a jejich velikost a obchodní modely, jakož i systémové výhody různorodosti v bankovním sektoru Unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63.⁽²⁾ Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.⁽³⁾ Úř. věst. L 32, 6.2.2018, s. 1.⁽⁴⁾ Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (ECB/2014/17) (Úř. věst. L 141, 14.5.2014, s. 1).

- (5) Konzistentní aplikace obezřetnostních požadavků na úvěrové instituce v členských státech, které se účastní jednotného mechanismu dohledu, je zvláštním cílem nařízení (EU) č. 1024/2013 a nařízení (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17) a je svěřena ECB.
- (6) V souladu s nařízením (EU) č. 1024/2013 ECB uplatňuje všechny příslušné právní předpisy Unie a pokud tyto právní předpisy Unie sestávají ze směrnic, uplatňuje ECB vnitrostátní právní předpisy, jimiž se tyto směrnice provádějí. Pokud příslušné právní předpisy Unie sestávají z nařízení, která v současné době pro členské státy výslovně zakotvují možnosti a případy vlastního uvážení, ECB by měla uplatňovat rovněž vnitrostátní právní předpisy, na jejichž základě se možnosti a případy vlastního uvážení uplatňují. Tyto vnitrostátní právní předpisy by neměly ovlivnit plynulé fungování jednotného mechanismu dohledu, za něž ECB nese zodpovědnost.
- (7) Tyto možnosti a případy vlastního uvážení nezahrnují možnosti a případy vlastního uvážení, které právo Unie přiznává příslušným orgánům, k jejichž uplatnění má ECB výlučnou pravomoc a měla by je podle potřeby uplatňovat.
- (8) Při uplatňování možností a případů vlastního uvážení by ECB měla zohledňovat obecné zásady práva Unie, zejména zásadu rovného zacházení, proporcionality a legitimního očekávání dohlížených úvěrových institucí.
- (9) Pokud se týká legitimního očekávání dohlížených úvěrových institucí, uznává ECB, že je třeba umožnit přechodná období v případech, kdy se uplatňování případů vlastního uvážení ECB zásadně odchyľuje od přístupu vnitrostátních příslušných orgánů před vstupem tohoto nařízení v platnost. V této souvislosti by mělo být stanoveno přiměřené přechodné období jak pro úvěrové instituce, které uplatňují standardizovaný přístup, tak pro úvěrové instituce, které uplatňují přístup založený na interním ratingu. Úvěrové instituce jsou proto povinny používat limit pro posouzení podstatnosti úvěrového závazku po splatnosti ve smyslu tohoto nařízení nejpозději od 31. prosince 2020, přičemž před 1. červnem 2019 jsou povinny ECB oznámit přesný den, od něhož tento limit začnou používat.
- (10) Čl. 178 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 svěřuje příslušným orgánům pravomoc stanovit limit pro posouzení podstatnosti úvěrového závazku po splatnosti ve smyslu čl. 178 odst. 1 písm. b). Při stanovení tohoto limitu by ECB měla zohlednit kritéria vymezená v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2018/171.
- (11) ECB má za to, že limit stanovený v tomto nařízení pro posouzení podstatnosti úvěrového závazku po splatnosti ve smyslu čl. 178 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013 odráží přiměřenou úroveň rizika a jeho uplatňování umožní větší porovnatelnost kapitálových požadavků mezi dohlíženými úvěrovými institucemi.
- (12) Čl. 143 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽¹⁾ vyžaduje, aby příslušné orgány zveřejňovaly způsob, jakým provádějí možnosti a případy vlastního uvážení, které jsou k dispozici v právu Unie,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

ECB tímto nařízením uplatňuje diskreční pravomoc (případ vlastního uvážení), která je příslušným orgánům svěřena na základě čl. 178 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, pokud se týká limitu pro posouzení podstatnosti úvěrových závazků po splatnosti. Toto nařízení se použije výhradně ve vztahu k úvěrovým institucím, které byly klasifikovány jako významné v souladu s čl. 6 odst. 4 nařízení (EU) č. 1024/2013 a částí IV a čl. 147 odst. 1 nařízení (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17), a bez ohledu na metodu použitou k výpočtu objemů rizikově vážených expozic.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice uvedené v článku 4 nařízení (EU) č. 575/2013, článku 2 nařízení (EU) č. 1024/2013 a článku 2 nařízení (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17).

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

Článek 3

Čl. 178 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013: limit pro posuzování podstatnosti úvěrového závazku po splatnosti

1. Pro účely čl. 178 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 posuzují úvěrové instituce podstatnost úvěrového závazku po splatnosti na základě následujícího limitu, který sestává ze dvou složek:
 - a) z maximální částky pro součet všech částek po splatnosti, které dlužník dluží dané úvěrové instituci, mateřskému podniku této úvěrové instituce nebo kterémukoli jejímu dceřinému podniku (dále jen „úvěrový závazek po splatnosti“), která činí:
 - i) 100 EUR pro retailové expozice;
 - ii) 500 EUR pro jiné než retailové expozice a
 - b) z limitu vyjádřeného jako procentní podíl odrážející částku úvěrového závazku po splatnosti ve vztahu k celkové částce všech rozvahových expozic vůči dotyčnému dlužníkovi úvěrové instituce, jejího mateřského podniku nebo kteréhokoli jejího dceřiného podniku, kromě akciových expozic, který činí 1 %.
2. V případě úvěrových institucí, které uplatňují definici selhání stanovenou v čl. 178 odst. 1 písm. a) a b) prvního pododstavce nařízení (EU) č. 575/2013 pro retailové expozice na úrovni jednotlivých úvěrových příslibů, se limit stanovený v odstavci 1 uplatňuje na úrovni jednotlivého úvěrového příslibu, který dlužníkovi poskytla úvěrová instituce, mateřský podnik nebo kterýkoli její dceřiný podnik.
3. Má se za to, že došlo k selhání, pokud byly oba limity stanovené v odstavci 1 písm. a) a b) překročeny po dobu 90 po sobě jdoucích dnů.

Článek 4

Datum, od kterého se použije limit podstatnosti

Úvěrové instituce začnou používat limit pro posouzení podstatnosti úvěrového závazku po splatnosti ve smyslu tohoto nařízení nejpozději od 31. prosince 2020. Před 1. červnem 2019 úvěrové instituce oznámí ECB přesný den, od něhož tento limit začnou používat.

Článek 5

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 21. listopadu 2018.

Za Radu guvernérů ECB

prezident ECB

Mario DRAGHI